

Motion till riksdagen 2012/13:A231

av **Billy Gustafsson (S)**

Valdemarsvik försökskommun inom Arbetsförmedlingen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att låta Valdemarsvik bli försökskommun med möjlighet för Arbetsförmedlingen att kunna tillämpa regelsystemet mer flexibelt utifrån givna verksamhetsmål.

Motivering

Arbetsförmedlingen är idag starkt begränsad när det gäller att hjälpa ungdomar att hitta ett nytt jobb. De styrs av ett strikt regelverk som ofta kan sätta käppar i hjulet för en ung människas väg in i arbetslivet.

Flera av ungdomarna skrivs in i den så kallade ungdomsgarantin där de får en ersättning på drygt tusen kronor i månaden. Syftet med garantin är att ungdomarna ska in på praktik eller utbildning.

En del ungdomar hänvisas till praktik eller utbildning på annan ort. Framförallt de som bor i mindre samhällen. Till sin hjälp får man subventionerade busskort för att kunna ta sig till sin praktik eller utbildning. Med tanke på deras låga inkomst är dock egeninsatsen på 600 kronor i månaden alldeles för hög. Arbetsförmedlaren har inga möjligheter att stödja den unge ekonomiskt. Egeninsatsen är ungefär halva deras inkomst. Det är dessutom omöjligt att flytta eller skaffa sig ett eget boende då inkomsten är så låg. På grund av bristande verktyg från Arbetsförmedlingen blir nödvändiga insatser många gånger omöjliga.

När det gäller resor så har Arbetsförmedlingen befogenhet att betala långa resor, inklusive övernattnin, för anställningsintervjuer. Däremot får de inte bevilja reseersättning till jobbmässor och liknande. Dessutom måste de som är inskrivna i garantin besöka Arbetsförmedlingen två gånger i månaden,

Fel! Okänt namn på

även om arbetsförmedlaren inte tycker det finns någon nytta med det. Det kostar naturligtvis pengar för den enskilde.

Väl ute på praktik så är perioden begränsad till tre månader, därefter måste man byta arbetsgivare, men många gånger är tre månader en för kort tid för att leda till en anställning. Med den stupstocken hjälps inte den unge som behöver visa upp sig för en arbetsgivare, administrativa regler är alltså hinder i vägen. Vi kan här jämföra med provanställningar som vanligen är på sex månader.

I de fall en person nekar eller faktiskt inte kan ta en utbildning eller praktik eller missar ett möte, kastas ut från garantin och många har då enbart försörjningsstöd att överleva på. I en liten kommun, som Valdemarsvik, har Arbetsförmedlingen god kunskap om de ungdomar som är inskrivna. De har också goda kunskaper om hur, och var, dessa ungdomar skulle kunna få ett arbete eller en praktik. De har också god kunskap om företagen på orten och vilka som vill och kan nyanställa. Tyvärr begränsas arbetsförmedlaren för mycket av regelverken för att kunna genomföra optimala insatser till gagn för de arbetslösa ungdomarna.

Vi måste våga lite på arbetsförmedlarna att de gör ett bra jobb. Regelverket måste kunna tillämpas mera flexibelt, där målen för verksamheten och professionalismen hos arbetsförmedlaren är styrande och tas tillvara. Här skulle Valdemarsvik vara utmärkt som försökskommun där Arbetsförmedlingen under en period ges möjlighet att kunna tillämpa regelsystemen mera flexibelt.

Med stöd av utvärdering efter försöksperioden skulle arbetssätt hos arbetsförmedlingen och utformning av regelsystemen kunna utvecklas till gagn för de arbetslösa.

Mot denna bakgrund bör regeringen överväga att starta en sådan försöksverksamhet.

Stockholm den 3 oktober 2012

Billy Gustafsson (S)